

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/69/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122211889
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6122211889.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej a členov senátu - sudcov JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Jany Kotrčovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného zástupcom: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, F., zastúpenému zástupcom: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 1.275,02 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13Csp/21/2022-106 zo dňa 09.08.2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému proti žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Východiskovo súd prvej inštancie ustálil, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzavrel dňa 18.09.2017 so žalovaným ako spotrebiteľom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru pod reg. číslom 109540811140917. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.410 Eur žalovanému. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver včas a riadne nesplácal. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 12.01.2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.275,02 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 30.07.2016 do zaplatenia. Súd ustálil, že predmetná úverová zmluva, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky, je zmluvou spotrebiteľskou a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

3. V prejedávanej veci žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že došlo k platnému zosplateniu celého dlhu, tak ako skutkovo vymedzil v žalobe, pričom skutkovým vymedzením žaloby je súd viazaný. Žalobca síce preukázal, že jeho právny predchodca - banka dňa 22.07.2019 doručil žalovanému do vlastných rúk výzvu označenú ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“. Týmto úkonom však banka bezprostredne realizovala aj predčasné zosplatenie predmetného úveru. Poukazovanie na samotné zosplatenie listom z 12.07.2022, doručeným žalovanému 22.07.2022 je teda v tomto smere úplne bezvýznamné. Z logiky veci je totiž zrejmé, že upozornením na možnosť zosplatenia v zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964

Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) nemôže byť úkon, ktorým je zosplatnenie už bezprostredne realizované.

4. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Zákona o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

5. Žalobca nepreukázal, že žalovanému bola do vlastných rúk doručená výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, teda, že došlo k účinnému zosplatneniu pohľadávky, pretože práve doručenie takejto výzvy je podmienkou, aby bolo možné zákonným spôsobom vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru vo všeobecnosti. Doručenie, či už výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka alebo samotného zosplatnenia nie je prípustné preukazovať len predložením podacích hárkov, prípadne iných dokladov potvrdzujúcich iba odoslanie písomností. Relevantným je totiž (až) preukázanie, že dotknutá písomnosť sa dostala do dispozičnej sféry adresáta.

6. Voči tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.275,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.275,02 Eur od 30.07.2019 do zaplataenia. Žalobca zároveň žiada, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

7. Žalobca v odvolaní uviedol, že súdu bola spolu so žalobou doručená nielen tretia upomienka zo dňa 23.04.2019, ale spolu s ňou aj podací hárok preukazujúci doručovanie tejto žalovanému, a to pod číslom zásielky RE645811172SK. Z tohto podacieho hárku je zrejmé, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 23.04.2019, čo vyplýva z dátumu na ľavej bočnej strane hárku. Obe tieto listiny, a taktiež výzva právneho predchodcu na predčasné splatenie s doručkovou obálkou, sú súčasťou súdneho spisu od doručenia návrhu na vydanie platobného rozkazu. Predmetné výzvy boli doručované žalovanému na adresu ním uvedenú v uzavretej zmluve. Žalovaný neoznámil právnenmu predchodcovi žalobcu inú adresu na prijímanie písomností, a teda žalobca preukázal, že zásielky boli zasielané do dispozičnej sféry žalovaného. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR (uznesenie NS SR sp. zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011) na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky.

8. Podľa ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta.“ Zo znenia vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že (i) klient bol na zaplataenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a (ii) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Vzhľadom k tomu, že v tomto konaní preukázali splnenie oboch uvedených podmienok, je nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne. Poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/1/2022 zo dňa 28.02.2022, kde súd okrem iného uvádza: „Pokiaľ žalovaný namieta nedoručenie oznámenia o postúpení pohľadávky „do jeho dispozičnej sféry“, rozhodujúca je skutočnosť, či mal adresát objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky, nie to, či sa s ním skutočne oboznámil“. V tejto súvislosti sa potom zdá byť nadbytočná aj námietka žalovaného o prekročení právomoci súdu prvej inštancie, ktorý mal iniciatívne vyhľadať doklad o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, nakoľko bolo postačujúce preukázať, že úkon právneho predchodcu žalobcu bol doručovaný. Žalobca v odvolaní poukázal aj na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 60/2014, podľa ktorého pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu

nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov totiž nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy, ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca ako dôkaz o doručení tretej upomienky predložil poštový podací hárok, ktorý však nepreukazuje doručenie ani snahu o doručenie poštovej zásielky a vôbec z neho nie je zrejmé, že preukazuje podanie tretej upomienky na poštovú prepravu. Podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie listín. Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 17CoCsp/5/2022 zo dňa 30.03.2022 opätovne uviedol, že poštový podací hárok nepreukazuje ani odoslanie ani doručenie tretej upomienky, čo zdôvodnil nasledovne. Poštový podací hárok priložený žalobcom k žalobe za tretiu upomienku - pokus o zmier pri položke „dátum podania“ neobsahuje žiaden dátum a položky „denná pečiatka pošty“ a „podpis zamestnanca“ sú taktiež prázdne. Preto zrejme súd prvej inštancie prijal skutkové závery o tom, že poštový podací hárok je bez akéhokoľvek časového údaju, pečiatky pošty, či podpisu pracovníka pošty. Podanie poštového podacieho hárku dňa 03.04.2018 na pošte ešte nedokazuje, že došlo k dôjdeniu zásielky - výzvy na zaplatenie do dispozičnej sféry žalovaného na adresu uvedenú v zmluve o úvere, t. j. aký bol osud zásielky po jej odovzdaní na pošte. Aj keď odvolací súd chápe, že na doručovanie zásielky prostredníctvom poštového doručovateľa nemá odosielateľ vplyv a dosah, ust. § 45 ods. 1 OZ jednoznačne vyžaduje, aby prejav vôle došiel adresátovi - neprítomnej osobe. Nestačilo teda v spore preukázať podanie zásielky na pošte, ale aj to, že pošta zabezpečila dôjdenie zásielky do dispozičnej sféry adresáta, čím mu bola vytvorená objektívna možnosť oboznámiť sa s ňou, s jej obsahom. Taktiež Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 17CoCsp/11/2022 zo dňa 28.04.2022 nepovažoval poštový podací hárok za dôkaz o doručení tretej upomienky, čo vyjadril nasledovne. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca (banka - VÚB, a.s.) doručil (resp. odoslal) výzvu vyžadovanú § 92 ods. 8 zákona o bankách žalovanej. Súd prvej inštancie pritom nepovažoval za preukazujúci odoslanie uvedenej výzvy listinný dôkaz - nedatovaný poštový podací hárok. Aj podľa odvolacieho súdu, nedatovaný poštový podací hárok nie je dostatočný na preukázanie odoslania výzvy vyžadovanej podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pri absencii dátumu podania na poštovom podacom hárku je totiž možné z poštového podacieho hárku zistiť nanajvýš to, že právny predchodca žalobcu hodlal adresovať žalovanej písomnosť (nevedno však ani, akú konkrétnu písomnosť). Zistiť, či sa tak aj naozaj stalo, z uvedeného poštového podacieho hárku nemožno. Ak právny predchodca nedisponoval údajom na poštovom podacom hárku o podaní poštovej zásielky na poštovú prepravu, mal možnosť túto skutočnosť na pošte reklamovať. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nenáležitú, by sa prijal záver, podľa ktorého by na preukázanie doručenia stačil (hoci i rukou) vypísaný poštový podací hárok bez skutočného odoslania na poštovú prepravu. Práve potvrdenie dátumu pošou (resp. i iným poštovým prepravcom) na podacom hárku (resp. inom preukaznom hárku) preukazuje, že skutočne bola písomnosť podaná na poštovú prepravu a má byť doručená adresátovi. Potvrdením dátumu na poštovom podacom hárku sa preto preukazuje, že došlo k odovzdaniu zásielky na poštovú prepravu a môže sa počítať s jej riadnym doručením adresátovi zásielky, a teda i s dôjdením prejavu vôle odosielateľa adresátovi (v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

10. Žalovaný ďalej uvádza, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a (i) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu [18b) zákona o bankách] na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a (ii) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Najvyšší súd Slovenskej republiky okrem iného v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 24.04.2018 uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda

v čase postupovania pohľadávky. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, tretiu upomienku, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitimitáciu.

11. Žalovaný na záver poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoCsp/6/2021 zo dňa 06.05.2021, podľa ktorého vzhľadom k nepreukázaniu doručenia výzvy pred zosplatením pohľadávky žalovanému, čo v konaní namietal, sa aj odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že k zosplateniu pohľadávky nedošlo platne a potom nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu tejto pohľadávky na žalobcu, preto ak súd prvej inštancie žalobu žalobcu z tohto dôvodu zamietol, je jeho záver o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu správny.

12. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 525 ods. 1 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

14. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

16. K námietke sťažovateľa ohľadne aktívnej vecnej legitímácie odvolací súd uvádza, že je povinnosťou súdu ex lege vždy skúmať, či túto žalobca spĺňa. Žalobca v odvolaní uviedol, že došlo k riadnemu a platnému postúpeniu pohľadávky, keďže (i) klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a (ii) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách. Súd k uvedenému poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR pod Rc 60/2018, v ktorom konštatoval: „V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“ Žalobca v odvolaní s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách správne vymedzil, že predpokladom postúpiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postúpiteľná, pretože tomu bráni § 525 ods. 1 OZ. Ak je postúpená nepostúpiteľná pohľadávka, potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. V uvedenom prípade, naproti iným (napr. nedostatočná identifikácia pohľadávky), pri aplikácii § 525 OZ ani prípadné oznámenie v zmysle § 526 OZ nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Na uvedené preto nemožno aplikovať výklad právnych úkonov v prospech ich platnosti.

17. Žalobca v tomto konaní predložil súdu ako dôkaz o doručovaní výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ poštový podací hárok (č. I. 5 spisu), pričom tvrdí, že tento preukazuje doručenie výzvy žalovanému, a to pod číslom zásielky RE645811172SK. Predmetný podací lístok však preukazuje len to, že žalovanému bola

výzva zaslaná, nie však to, že by aj reálne bola doručená a dostala sa tak do žalovaného dispozičnej sféry. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom prvoinštančného súdu, že relevantným je preukázanie, že dotknutá písomnosť sa dostala do dispozičnej sféry adresáta. Tento názor korešponduje s názorom Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15.12.2020 uviedol, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať. Z obsahu súdneho spisu ako aj z odôvodnia napadnutého rozsudku vyplýva, že uvedené skutočnosti ohľadom doručovania uvedených písomností v konaní žalovaný rozporoval. Za danej situácie je teda medzi stranami spor o doručení vyššie uvedenej písomnosti žalovanému, pričom bremeno dôkazu o doručení písomnosti je na strane žalobcu. Nad rámec toho odvolací súd uvádza, že z poštového podacieho hárku nevyplýva to, kedy mala byť písomnosť podaná na poštovú prepravu. Žalobca ohľadne dátumu podania na prepravu uvedeného v odvolaní, teda 23.04.2019, odkazuje na dátum na ľavej bočnej strane hárku, kde sa nachádza označenie UPOMIE3_NEZ20190423214117_100PP.DAT_afp_JOBID_2582074_CPSC6_1_HAROK, čo nemožno považovať za označenie dátumu, kedy mala byť výzva podaná na prepravu poštovému doručovateľovi. Na zaznamenanie dátumu podania sa na poštovom podacom hárku nachádza osobitný priestor označený ako „dátum podania“, kde v tomto prípade nebol uvedený dátum podania zásielky. Rovnako na podacom hárku absentuje pečiatka a podpis osoby, ktorá by mohla za poštový podnik verifikovať prevzatie zásielky na prepravu, pričom sa na podacom hárku rovnako nachádza osobitný priestor označený ako „denná pečiatka pošty“ a „podpis zamestnanca“ na to určené.

18. V intenciách uvedeného sa preto odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že samotné upozornenie žalovaného podľa § 53 ods. 9 OZ na možnosť postupu v zmysle § 565 OZ mu nebolo reálne doručené, keďže žalobca túto skutočnosť v konaní nepreukázal. Nakoľko nebol dodržaný zákonný postup pre platné predčasné zosplatnenie celého úveru pred termínom konečnej splatnosti úveru, nemohlo ani dôjsť k postúpeniu žalobou uplatnenej pohľadávky na žalobcu, ktorý tak v dôsledku uvedeného nedostatku nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a nárok na náhradu trov odvolacieho konania bol priznaný úspešnému žalovanému.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)